

Läs reportaget om Ekmans på Dalarö.

På följande sidor skildras reportaget som det var skrivet i veckotidningen Allas från 1974.

Tidningen med nr 34 kostade 2:-

FAKTA:

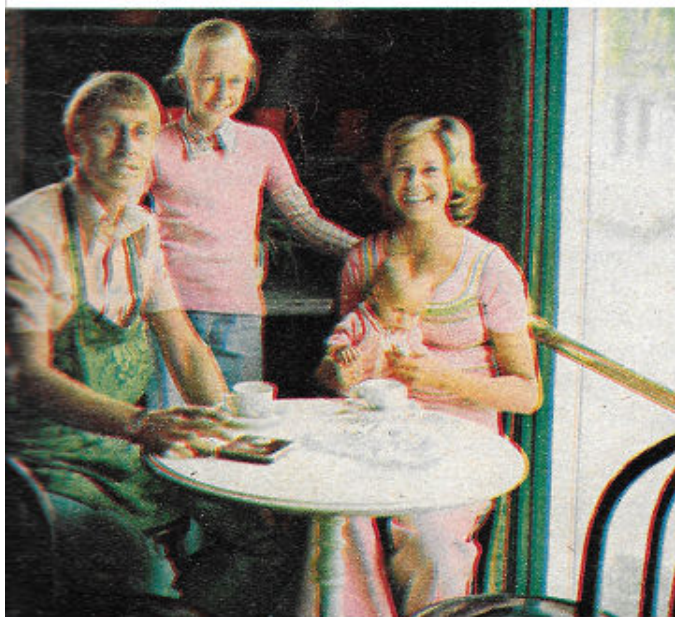
Hans Krister Ekman, född 26 oktober 1940 i Stockholm, är en svensk konstnär och skådespelare.

Han är son till Hasse Ekman och grevinnan Agneta Wrangel af Sauss samt bror till Gösta d.y., Stefan och Mikael Ekman och dessutom halvbror till Fam Ekman.

Han gifte sig 1963 med skådespelaren Monica Flodqvist och paret fick två döttrar.

Äktenskapet upplöstes efter många år.

Text: MIRJAM SVENHARD
Foto: LARS FALCK

Hos Ekmans på Dalarö

Kolartorp heter sommarstället, som *Monika* och *Krister Ekman* har. Längre upp i backen bor mormor och morfar. Det finnes ett utedass, där det hänger en naivistisk tavla som *Krister* målat.

— Jag har precis plockat bort ett getingbo, som satt precis under fjölen, säger *monika*. Det var så synd att plocka bort det, för det var så vackert, litet och grått som ett ägg, hemskt gulligt. *Ulrika*, som är nio år skall snart börja skolan igen.

Hon klänger i ett rep och berättar om att hon fick stipendium i sång och pianospel vid avslutningen i juni. Hon går i *Adolf Fredriks* skola och alla krafter ska sättas in för att hon ska komma in på musiklinjen. Det är hon mest intresserad av. Kolartorp är så vackert. En röd stuga med gröna fönsterluckor. Hela sommaren personifierad. Oslagna ängar med hundkäx, blå lupiner och smörblommor.

(Forts. från sid. 1)

Monika bjuder på kaffe, sedan ska hon bara amma och sedan kan vi fara ut till Dalarö, som är vårt mål för dagen. Dalarö där Ekmans pub finns.

STINA, DEN EFTERLÄNGTADE

Amma, ja. Familjen har för tre månader sedan utökats med Stina, som är det ljuvligaste av allt ljuvligt. Båda barnen har blåa ögon, trots att Monika har bruna. Nu har Stina fått mat. — Jag tror på, att man ska amma själv, om man kan, säger Monika, Tänk så bekvämt att slippa rusa upp mitt i natten och värma välling. Här finns ju allt till reds. Vi packar ner Stinas vagn, lägger henne bak i bilen, där hon genast somnar och så i väg.

Det är andra säsongen Ekmans pub har öppett. Man startar i mitten av april och håller på, till mitten av september. Öppettider vardagar 17.30-23, söndagar 12-23.

Väggarna är gröna och taket har fått korkbeläggning. Det gröna ger vackert ljus inomhus.

INGA TEATERDROMMAR

Med restaurangyrket har Krister, 33, jobbat i sjutton år.

— Har du inga drömmar om teater som dina bröder?

— Nej, egentligen inte. Det här yrket täcker alla de ambitioner jag har. 1966 fick jag pröva på lite TV och film, reste runt i parkerna med Lill-Babs och så där och då var det roligt ett tag, kändes hemskt viktigt att få syssla med film.

— Men det gick över, jag tror jag växte ifrån det, branschen är ju sådan, att om man inte jobbar hela tiden med det, så tappar man liksom lusten.

— Så jag återvände till gamla jaktmarker och jag tycker, att detta är väldigt kul.

— Vi öppnade förra säsongen, det var sybehörsaffär här förut, men jag tog chansen och körde i gång. Både Monika och jag slet enormt, 16 timmar om dygnet. Sent på natten kunde vi ta båten och fara ut och bara koppla av. Vi bodde här då, hyrde en lägenhet i huset.

— Det var där Stina kom till, säger Monika.

— Vi hade sex anställda och oerhört mycket att göra, säger Krister. I år har vi lite andra öppettider, jag måste ju få träffa familjen i Kolartorp om dagarna, så vi har stängt då. Det tar bara 40 minuter att köra dit. Annars hyr jag ett rum och vi har fullt upp med arbete!

När jag försöker få familjen att berätta om sig själv och sitt privatliv, blir det kalla handen direkt.

— Det är flera år sen vi la av med "tala-ut-intervjuer". Men vi talar gärna om vårt arbete.

FOR KORT SÄSONG

I tio år har de i alla fall varit gifta och de väntade länge på Stina. Hennes ankomst betyder, att Monika inte så ofta kan hjälpa till ute på Dalarö, men hon gör det så ofta hon hinner.

— Går puben bra?

— Ja, men tyvärr är säsongen för kort. Vi har en lägenhet på Västmannagatan och jag måste tänka mig annat till hösten, säger Krister.

— Vad då till exempel?

— Jo, jag är väldigt intresserad av att arrendera eller köpa en vettig pub eller småkrog. Något som jag kan tro på och satsa på.

Grundpubliken här ute på Dalarö är dalaröborna själva, sedan kommer även sommargästerna.

Någon konventionell matlagning får man inte ägna sig åt, eftersom köket är för litet, men det ges diverse specialiteter, varav Ekmans pizza lär vara något alldeles extra.

Själv är han förtjust i seglarravioli, som innehåller vitt vin, vitlök, lök, tjock grädde, gräslök, dill och persilja.

Så finns det rostbiff och potatissallad och förstås strömming, som vännerna levererar vid dörren. Ulrika, som håller på att förfärdiga en present åt mig, en solfjäder i stanniol, berättar att hon tillverkade en pizza en gång med bara lite lite hjälp och att hon inte tycker om pizza.

Det gör däremot Monika som just varmt en och säger:

— Ta en tallrik där borta, så får du smaka. Monika, som hette Flodqvist innan hon gifte sig med Krister, var internationellt känd fotomodell, bl. a. tillhörde hon Eileen Fords stall, men hon tröttnade på det och är nu en mycket harmonisk mamma.

Hon har prövat på lite teater och film och säger inte nej åt en ny roll.

Vi lastar in flickorna Ekman i baksätet igen, Monika sitter framme hos fotografen och jag själv tronar bland barnen. Vi vinkar ivrigt åt Krister. Han ska just öppna. I kväll kommer pensionerade *Helge* för att spela luta och sjunga *Taube*, sen blir det allsång.